Analize și opinii

Lucian Davidescu: “Dacă o majoritate îl preferă, îl consider o opțiune la fel de legitimă ca oricare alta.”

Acum 12 minutes 9 Vizualizari 3 Timp de citire

Nu mi-a plăcut niciodată Călin Georgescu, nu îmi place nici acum. L-am făcut șarlatan, papagal, narcisist, găunos, șaman, Filedin Poveste, Trump luat de pe Temu… I-am găsit puține calități, la început morga solemnă potrivită rolului iar pe parcurs grația neverosimilă cu care a rezistat la cel mai intens linșaj public din istoria noastră recentă. Una peste alta, după gusturile mele nu ar fi adecvat ca președinte, dar nici nu îmi e teamă că ar produce vreo catastrofă. Dacă o majoritate îl preferă, îl consider o opțiune la fel de legitimă ca oricare alta.

Mi-a fost groază în schimb de previzibila încercare de a îl bloca, de formele pe care le-ar fi luat încercarea și de semnificația lor. Groaza asta mi-a fost confirmată mult peste așteptări. A ieșit la iveală un putregai de tâmpiți care au dinamitat orice aparență de integritate, democrație și stat de drept. Suntem un stat mafiot condus de borfasi prostovani. Drepturi, libertăti, ba chiar si prosperitatea recentă care ni se pare că ni se

cuvine pentru totdeauna, nimic nu e garantat pe aici, toate pot dispărea peste noapte de îndată ce nu mai e oportun – „doar de data asta” – în aplauzele focilor care au programare la abator abia un pic mai târziu.

Dar atunci de ce mi-a fost groază oare? Nu e totuși mai bine că am aflat decât dacă rămâneam în ceață? Și ce-i de făcut mai departe? Emisfera naiv-justițiară a creierului zice acum că omul chiar trebuie să ajungă președinte doar ca astfel să se repare ce s-a stricat. Dar oare chiar s-ar repara? Partea cinic-utilitaristă spune în schimb „mulțumesc că ai demachiat dracul, dacă poți să continui fă-o așa cum știi tu mai bine”. Președinți să umple scaunul s-or mai găsi, poate chiar mai buni, funcția în sine nici măcar nu-i atât de importantă, ce conta era dreptul suveran al poporului de a pune acolo pe cine vrea.

Pe fondul unor alegeri măsluite se produce o revoluție de catifea. Da, am aflat că nu-i democrație în România și ar trebui să protestăm până când o obținem. Dar aflând asta am ajuns să intuim lucruri chiar mult mai grave. Hai să le aflăm pe toate! Timpul este de acum de partea poporului, care nu prea mai are nici ce pierde și nici cum greși. Tot ce trebuie să facă este să zgândăre Lighioana, fără pauză ca să nu apuce să mai preia inițiativa, s-o forțeze să facă greșeli care inevitabil o vor conduce către implozie.

„Fiți blânzi ca porumbeii și înțelepți ca șerpii!”

Autor: Lucian Davidescu

Despre autor

editor